

Heiðraður av drotningini: Heili 54 ár á sama arbeiðsplássi:

So leingi eg havi heilsuna ætli eg mær ikki at gevast

Fríggjakvøldið fekk Henry Jacobsen í Vági tænaðstøðum frá drotningini fyrri langa og trúgva tænastu. Hann hevur nevnliga verið 54 ár á sama arbeiðsplássi

ÁKI BERTHOLDSEN

Henry var 14 ár, tá ið hann byrjaði hjá A/S J. Dahl Gørdum í Vági, ella hjá Gørdamonnunum, sum tað vanliga varð nevnt.

Tey fyrstu trý árin var arbeiðið ymisk fyrifallandi, at t.d. at lossa og at sigla runt til tær ymsu bygdirnar í Suðuroynni eftir úrdrárfiski, sum skuldi til Vágs at verða turkaður, og eftir fiski, sum varð turkaður í teimum ymsu bygðunum.

Tá ið tíðini turkaðu tey fisk í fleiri bygðum í Suðuroynni.

Báturin, teir høvdu til tað brúki var Leif.

Henry sigur, at tá var nógv arbeiðið í Vági.

Allur niðari partur í bygðini, heilt av sandinum, líka úr á Marknoyri var hvítur av fiski, sum varð breiddur út á fiskaplássini at verða turkaður.

Í 1947 kom Henry á bedingina, sum Gørdamenn eisini áttu, umframt smiðjuna.

Har kom hann í læru sum skipstímbær.

Og har havi eg verið líka síðani, sigur Henry.

Einasta tíðarskeið, hann var burtur av bedingini, var summarið 1959, tá ið hann varð lántur av bedingini at hjálpa til at seta elsteyrar upp í Suðuroynni.

Trívt væl

Henry sigur, at hann hevur trívt ómetaliga væl á bedingini.

Fólkið hevur verið ómetaliga hampiligt og lagaligt at vera saman við, eisini yvirmenninir, so at tað hevur verið ein stuttleiki at vera til arbeiðis.

Henry sigur, at tað hevur verið so gott at vera á bedingini, at hann hevur ongantíð hugsað um at fáa annað arbeiði.

Skiftandi tíðir

Hendan langa arbeiðsdagin á bedingini hevur verið skiftandi tíðir og Henry hevur báði sæð tað ganga

Tað er ikki øllum beskerið at vera heili 54 ár á sama arbeiðsplássi. Men tað hevur Henry Jacobsen í Vági. Og fyrri tað fekk hann tænaðstøðum frá fríggjakvøldið. Drotningins umboðsmaður hesu ferðina, var Flemming Mikkelsen, sum handaði honum medaljuna

upp og hann hevur sæð tað ganga niður.

Tey fyrstu árin var øgiliga nógv arbeiði. Vit høvdu triggjar sluppi upp í senn og tað varð arbeiði nátt og dag.

M.a. komu nógv sluppi niðanefir til Vágs á beding.

Tá var ikki sum nú, tá høvdu vit dampmaskinu at hála vognin upp. Vit brúktu nógv eingilskt kol til maskinuna, so tað var eitt øgiligt rokilsli, tá ið vognurin var í brúki.

Tá var bedingin eitt stórt arbeiðspláss. Henry sigur, at teir vóru 24 mans á sjálvari bedingini, umframt teir 12-14 mennir í smiðjuni.

Tilsamans vóru vit einir 36-37 mans til arbeiðis.

Tann upprunliga bedingin kom í 1914. Tann nýggi vognurin kom í 1985 og nú hava teir havt skip uppá 2.200 btr. á beding í Vági.

Bygdu skip í Vági

Tað eru eisini nokur skip bygt í Vági.

Í 1966 fóru teir undir tjúgu-tonsarnar, sum teir vanliga vórðu nevndir.

Tríggir tjúgutonsarar vórðu bygdir, „Edvør“, „Astrid“ og „Albert Victor“, og teir eru allir til enn.

onnur stór arbeiði á bedingini.

M.a. longdu teir eisini tveir bátar, sum teir fyrstu í Føroyum.

Magnus á Gørdinum fór á land í Grønlandi í 1964 so kjølurin skrædnaði undan.

Tá ið vit so skuldu umvæla hann, varð hann longdur nakrar metrar samstundis.

Árið eftir varð so Jógvan á Gørdinum eisini longdur í Vági og yvirdekkjaður. Margretha varð eisini longd í Vági í 1965.

Somuleiðis eru eisini fimm stálskip smiðað í Vági.

„Roynðin Fríða“ varð bygd til Nólsoyar. Aftaná bygdu teir „Jaspis“ og „Ametyst“.

Síðani vóru skrokkarnir av „Miðvingi“ og „Vestfart“ ferdir til Vágs, har teir vórðu gjørdur liðugir. Og seinni varð Sverri Ólavson eisini longdur og gjørdur liðugur í Vági.

Sunnudagur hvønn dag

Men so seig kreppan niðuryvir Vági, eins og hon gjørdi alla aðrastaðni eisini.

Og endin var eisini, at báði bedingin og smiðjan fóru av knóranum.

Tað var ein ræðilig tíð. Tað var sum um tað var sunnudagur hvønn dag, sigur Henry.

Hann fegnast tí um, at tað

eydnaðist at fáa bedingina og smiðjuna á fótur aftur.

Men hevði Guðmund Jacobsen, sum nú er stjóri á skipasmíðjuni, ikki verið so treiskur, hevði tað ikki komið so langt. Men tibeitur gekk tað, og Guðmund Jacobsen hevur víst seg at hava eitt einastandandi hegni til hetta, so eg vóni, at tað eisini gongur.

Og síðani on læt upp, hevur hon ment seg spakiliga og nú eru aftur einir 20 mans til arbeiðis í Smiðjuni.

Tveir drongir eru í læru ein í smiðjuni og ein á bedingini.

Ikkj pensjonerast enn
Nú er Henry 69 ára gamalur, men enn hevur hann ongar ætlanir um at lata seg pensjona.

Mær dámar best at vera í sving, so eg ætli mær at hanga í, so leingi heilsan er til tað.

Enn hevur tað so ikki bílað, tibeitri, so eg má bara lata væl at, sigur Henry.

Størsta frítíðartrivnið hjá Hevry er sangur og tónleikur.

Hann hevur verið í kirkjukórinum „Ljómi“ í yvir 50 ár og hann hevur havt nógv upplivisir við teimum. M.a. hevur hann verið nógv uttanlandsferðir. Fyrsta uttanlandsferðin var Noregsferðin í 1954, tá ið tað var heilt óvanligt at gera slíkar ferðir. Síðani hevur hann verið í Íslandi og í Póllandi við Ljómi.

Henry hevur eisini spælt í hornorkestrinum í 10 ár, men tað er tíverri dottið niðurfyrri.

Ein er í Klaksvík, ein í so vítt hann minnist. Miðvági og ein á Tvøroyri. Men teir hava eisini havt

Arbejdsfælager og familja vóru komin saman at heiðra Henry Jacobsen, tá ið hann fekk tænaðstøðum frá fríggjakvøldið

Mynd: Áki Bertholdsen